

**(Text embargat en tots els casos, incloses les agències,
fins a les 21.05 hores)**

Missatge de l'Onze de Setembre

Palau de la Generalitat, 10 de setembre de 2019

Benvolgudes i benvolguts compatriotes,

La Diada Nacional de Catalunya no commemora pas cap derrota. No és pas cap lament. És una jornada que ens serveix per recordar la determinació, la tenacitat i la persistència dels catalans en la lluita constant per la llibertat. Celebrem, doncs, l'Onze de Setembre com una renovació permanent d'aquest compromís de ciutadania per construir una societat més justa, més cohesionada, més solidària i més lliure.

Certament, l'11 de setembre de 1714 fou el dia de la desfeta de la capital de Catalunya contra el setge llarguíssim de les tropes borbòniques. Però no serviria de res recordar els defensors de Barcelona, els homes de la Coronela –és a dir, el poble mateix, els mercaders, sastres, estudiants, notaris, cordoners, argenters, velers, sabaters, llibreters, teixidors, argenters, ferrers, carnissers, escudellers,

adroguers, etc.—, disposats a defensar una ciutat fins a les últimes conseqüències, si no ens permetés de concloure que aquells catalans del 1714 volien preservar simplement una manera de ser, de ser i de viure lliures.

Diu el poeta i filòsof Lluís Solà: "Som lliures d'abandonar-la (la llibertat), d'oblidar-la, però la llibertat no deixa mai de reclamar els seus drets des de l'estança fonda de nosaltres mateixos". No commemorem cap derrota, perquè no hem estat pas vençuts. Disposem-nos, per tant, a celebrar la vitalitat i el tremp d'un poble que no es deixa doblegar i que mira endavant sense por.

Fem-ho també amb la mirada posada en el present i en el futur. Un present que no és com voldríem i un futur que ens és negat sistemàticament com si no depengués de nosaltres. Un present que ens exigeix d'atendre una munió de desafiaments, particulars i globals, i un futur que sempre és un combat per l'esperança.

La diada de qualsevol país modern i democràtic ha de ser una jornada de compromís col·lectiu. Un acte d'aprofundiment d'allò que ha de ser la virtut republicana: aquest pacte de ciutadania de cadascú de nosaltres amb la gent que ens envolta. Aquell esperit de fer les coses tan bé com les sapiguem fer, perquè, com deia Mercè Rodoreda, aquesta és la millor manera de servir el nostre país. Hem de ser exigents amb nosaltres mateixos abans d'exigir-ho tot als altres.

I ho hem de fer pensant a deixar sempre un país més viu, més lliure i més just que com l'hem trobat. Ho va dir fa uns quants anys Lluís Llach, com només ell sap dir

aquestes coses: “Segurament nosaltres vivim els somnis dels nostres avis, i de la qualitat dels nostres somnis dependrà allò que viuran els nostres fills i néts”.

Per això us demano d’encarar els temps que vénen amb determinació i coratge, amb intel·ligència i caràcter, amb generositat i unitat, amb iniciativa i convicció, amb serenitat i ambició, amb tota l’ambició col·lectiva del món.

La democràcia, avui al nostre país sota un setge llarg i penós, és i serà sempre la resposta dels catalans. I és la resposta que exigim a tothom. Volem ser ciutadans per voluntat, per adhesió a un projecte de país que ens satisfaci.

Els pobles formen part dels estats per dues vies: per voluntat o per imposició; per adhesió o per repressió. I hi ha una sola manera de resoldre aquesta disjuntiva, que és exercint el dret d’autodeterminació, un dret que pertany únicament i exclusivament als pobles. No pertany ni als seus governants ni a ningú més que als pobles. I tenen tot el dret d’exercir-lo.

Per això precisament diem que cada dret que ens sigui negat, caldrà que el tornem a exercir.

Catalunya serà allò que vulguin els catalans. No en tingueu cap dubte. Som al segle XXI, per més que alguns s’entestin a tornar al XIX o, fins i tot, al XVIII. I totes les lluites democràtiques i pacífiques han de poder reeixir si tenen el suport de la majoria dels ciutadans. Res ni ningú no pot aturar el desig de llibertat d’un poble solidari, obert, just i determinat, que sap que la construcció d’un país, del seu país, del nostre

país, només es pot fer segant cadenes, amb les armes de la voluntat de ser, la vocació de modernitat i progrés i una certa idea civilitzada d'estar al món, entesa en termes europeus, dels valors de la nostra societat.

Demà sortim sense por a les places i carrers a proclamar el nostre compromís innegociable i complet amb la democràcia, els drets socials, civils i polítics, i amb la bandera de la llibertat sempre i a tot arreu.

Viviu l'Onze de Setembre com més us plagui. Però jo us convido a fer-ho sabent que, si encara no som lliures, és perquè encara no hem acabat el camí. Us demano que no ens aturem i que avancem plegats per fer realitat els nostres somnis i els nostres anhels.

Visca Catalunya, la democràcia i la llibertat!